

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Козуб П.А.* , Козуб С.М. , Левашова О.Л.** , Тішакова Т.С.****

***Харківський національний університет радіоелектроніки,**

****Харківський національний медичний університет, м. Харків**

Однією із важливіших ознак технології є наявність оптимального шляху виконання поставленої задачі. Можливість і, тим більше, необхідність розробки нових чи вдосконалення старих методів є свідченням, або відсутності, або недостатнього розвитку технології. Саме тому, велика кількість досліджень щодо ролі, місця, дій викладача у освітньому процесі є головним наочним маркером відсутності технології освіти. І основна причина цього є гуманітарний характер самої педагогіки. Так, в педагогічній літературі найбільше використовуються такі визначення як «одержання певних знань», «учня потрібно захопити», «зробити активним учасником», «мотивація є стимулом і критерієм», «викладач є авторитетом» та багато інших, які можуть використовуватись тільки для створення нових «наукових» досліджень та дискусій, а ніяк не для практичного використання.

Найбільш наближеними до сучасного розуміння технології є частини педагогіки які ідентифікують себе як технологія освіти або освітні технології. Але і там наголос робиться на технічних засобах та методах їх використання у освітньому процесі при фактичній (формальній) невизначеності цілей, які повинні бути досягнуті та особливостей учасників освітнього процесу. В результаті знову виникають дискусії, та створюються нові освітні технології, які є не більш ефективними ніж попередні. При формулюванні процесу освіти, як технології перенесення порції інформації з місця її зберігання до місця її використання, де місцем зберігання можуть бути будь які інформаційні джерела (люди або інші матеріальні носії), місцем використання є людина (хоча може бути і тварина), викладач є просто транслятором інформації і його роль у викладанні стає більш чіткою. Тоді основною сутністю викладача стає забезпечення зв'язку між місцем зберігання та місцем використання інформації. Він не має бути носієм цієї інформації, він має бути носієм порції інформації, яку необхідно передати в необхідний момент і доставити до необхідного місця використання.

Викладач повинен мати доступ до інформації, а не бути її носієм, він повинен знати методики впливу на процес сприйняття та запам'ятовування інформації, повинен мати методики оцінки сучасного стану приймача інформації – учня. А основним завдання викладача є регулювання кількості та послідовності надання інформації учню.

Література:

1. Волобуєва О. Ф. Творча компетентність викладача вищої школи: психологічний аспект / О.Ф. Волобуєва // Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. Психологічні науки. – 2011. – №4. – С. 89 – 112.
2. Сисоєва, С.О. Основи педагогічної творчості : підручник / С.О. Сисоєва. – К.: Мілені, 2006. – 284 с.